

FRANKFORT, den 26. Julij.

Door buitengewone gelegenheid, heeft men berigten uit Konstantinopel, van den 8. dezer. De Porte heeft kennis bekomen van den val van Braila, na eene hardnekkige verdediging. Men verhaalt dat de grootvader den Grooten Heer daarvan berigt heeft gegeven in de volgende bevoordingen: « Heer, nog drie verliezen als Braila, en gij blijft overwinnaar in den grooten kampstrijd! » Het gedrag der Porte over 't algemeen stemt echter met den zegepraalenden uitroep van den rijksbestuurder niet overeen. Men verzekert, dat zij het toenemende gevaar bij de vorderingen der Russen zeer wel beseft en eenen uitweg zoekt om haar bestaan te beveiligen. Daartoe tracht zij vrienden te maken en zal te dien einde misschien het traktaat van 6 Julij in haar belang te baat nemen. Zij schijnt zich in de eerste plaats tot Engeland te willen wenden. Men verzekert, dat zij aan den Oostenrijkschen internuncius, den baron van Ottenfels, eenen brief voor den hertog van Wellington heeft ter hand gesteld, waarbij zij den wensch te kennen geeft, dat de gezant van Groot-Brittanniën moge terugkeeren; met aanmerking, dat, wanneer eene mogendheid (Rusland) zich aan het traktaat van 6 Julij houdt, terwijl zij aan den anderen kant, op eene zeer in het oog loopende wijze, de bepalingen van hetzelfde overschrijft en zich vijandelijk tegen de Porte gedraagt, het niet te denken is, dat eene andere mogendheid (Engeland), welke tot dus verre niet van de bepalingen van het traktaat is afgeweken en steeds vriendschappelijke betrekkingen jegens de Porte heeft laten blijken, langer bij het traktaat van 6 Julij blijven, en daardoor de, met het traktaat strijdige, vijandelijke ondernemingen der eerste ondersteunen zal.

— Men meldt uit Triest, dat de heer van Ribaupierre, die zich met zijne familie nog te Florence ophoudt, bevel heeft ontvangen om zich naar Corfu te begeven, waar ook de Engelsche gezant spoedig komen zou, ten einde met zijne ambtgenooten, de heeren van Ribaupierre en Guillemot, over de Grieksche aangelegenheden te onderhandelen, en in overeenstemming met de Grieksche regering, welke gevolmagtigden naar Corfu zenden zal, de grenzen van het nieuwe Grieksche rijk te bepalen. De Porte zou derhalve bij de bedoelde conferentien te Corfu geen invloed meer hebben, en Griekenland, dat nog voor weinige maanden als eene schatplichtige provincie van het Ottomansche rijk beschouwd werd, zou thans als vrij en onafhankelijk te voorschijn treden. De president van Griekenland, de graaf Capo d'Istria, die zich in korten tijd zeer verdienstelijk aan het vaderland heeft gemaakt, en rusteloos bezig is met de verbetering des lands en de herstelling der goede orde en eendragt, schijnt van de oogmerken der mogendheden onderdrukt te zijn. Men zegt dat hij zich tegen eenen vreemden consul uitgelaten heeft, dat hij van zijne zijde niets verzuimen zal, om aan de conferentien van Corfu eenen gelukkigen uitslag te verzekeren.

BERIGTEN VAN GRIEKENLAND.

De Courant van Corfu, van den 28. Junij, beëthel (waarschijnlijk uit de Algemeene Courant van Griekenland) de volgende bekendmaking van den president van Griekenland, uit Poros van den 31. Mei (n. s.):

« Grieksche senaat. De president van Griekenland. De regering ontvingt op dezen oogenblik de officiele mededeeling van de verklaring van Z. M. den Keizer van Rusland, die zich aan het hoofd heeft gesteld van zijn leger, hetwelk tegen den Donau is opgetrokken.

« Terwijl wij dit stuk aan het Panhellenion, aan de buitengewone commissien der onderscheidene departementen, van den Peloponnesus en van den Archipel, metzamen aan de bevelhebbers der land- en zeemagt mededeelen, moeten wij hetzelfde van eenige opbelevingen doen vergezeld gaan, waardoor elk der voornaamste staatsbestanden, zoodat zij wettelijke werking zich niet trekken, in staat wordt gesteld, om de natiën uitrent haren wezenlijken toestand, in te lichten, en alzoo de burgers tegen de boosaardige, valsche en bedriegelijke vermoedens te waarschuwen, waartoe zij door een zoo langdurigen rampspoed konden verleid worden. De verklaring van den 25. April geeft de beweeggronden en het doel van den onopzettischen Rusland en de Porte duidelijk te kennen. De bevrediging en de toekomstige staat van Griekenland zijn steeds het onderwerp der christelijke zorgvuldigheid van Z. M. den Keizer van Rusland. Maar deze bevrediging, deze toekomstige staat, zijn ons door Rusland, als deelhebbende mogendheid aan het traktaat van den 6. Julij, en onder de bescherming der drie mogendheden, die dit traktaat geteekend hebben, en niet door eenige enkele derzelve toegezegd geworden. — Laat ons, van deze overtuigende waarheid doordrongen, dezelfde tot eene onwrikbare grondstelling van onze verrigtingen, en pogingen nemen, en niet twijfelen of de zegen des Hemels zal ons gebed verhooren; zoo als het reeds ten deele is verhoord geworden. Onze behoeften zijn reeds bekend, en Z. M. de Keizer van Rusland doet, ten behoeve van de regering van Griekenland, eene geldleening, welke haar ontwijfelbaar de middelen zal aan de hand geven, om in de dringendste behoefte van het leger, van de vloot en van de overige staatsdienst te voorzien. — Deze onderstand wordt ons echter alleen verleend onder beding van de grootste spaar-

zaamheid, enkel om ter verdediging van het vaderland, ter verdrijving van den vijand, en tot leniging van de groote ellende des volks daarvan gebruik te maken, welke laatste door de aanstekende ziekte nog ongemeen vermeerderd is, waardoor wij, ten gevolge van de tegenwoordigheid der Turken, bezocht worden, en welke ons nog met grootere rampen bedreigt. Wij houden ons vast overtuigd, dat ook Z. M. de Koning van Groot-Brittanniën en Z. M. de Koning van Frankrijk ons van hunne zijde ingelijks zullen laten ondersteunen. Hoe aanzienlijk echter deze onderstand, welke ons door drie groote mogendheden gemeenschappelijk zal verstrekt worden, moge wezen, zoo is toch de staat onzer aangelegenheden niet minder bezwarend, en het eenigste middel ter redding bestaat daarin, dat wij ons, door het verbeteren van onzen inwendigen toestand, zoo wel de ondersteuning, die wij ontvangen hebben, als die waarop wij nog aanspraak maken, waardig betoonen. — Door dit eerste gelukkig gevolg van onze beden aangemoedigd, laat ons met volharding en ernst naar het doel, ons door pligt voorgesteld, streven, en wij zullen hetzelfde voorzeker bereiken, vermits God met ons is en de hooge verbondene mogendheden ons beschermen. — Dienvolgens, mijne heeren, zult gij die burgers, welke de betrekking van de staatsdienst onder uw bestuur heeft gesteld, de tegenwoordige gesteldheid van de groote belangen des vaderlands mededeelen, en hunne opmerkzaamheid daarop vestigen, dat het vaderland alles van hunne kloekhartigheid, hunne lijdzaamheid en hunnen ijver verwacht.

Poros, den 31. Mei 1828.

De president van Griekenland,

J. A. CAPO D'ISTRIA.

De staats secretaris,

LP. TRIFUKIS.

PARYS, den 26. Julij.

Het bevestigt zich meer en meer, dat er troepen naar Morea zullen gezonden worden en men noemt reeds den generaal, die het opperbevel over deze troepen zal voeren. Het dagblad van den gewezen minister de Villèle maakt aanmerkingen op deze expeditie. « Wij gaan dan naar Morea, » zegt hetzelfde, « gisteren noemde men den generaal en den intendant der armee, en bepaalde het getal troepen, waaruit deze expeditie zou bestaan; zij geschiedt, zegt men, met toestemming van alle mogendheden, en vooral tot groot genoegen van Engeland. Zij heeft ten doel om Ibrahim-pacha te noodzaken, Morea te verlaten, en het zal genoeg zijn dat wij ons vertoonen, om dit uit te werken; het is ook zijn goedvinden; men zal slechts eene militaire wandeling te doen hebben! Dat wenschen wij meer, dan wij het verwachten; doch de wandeling zal kostbaar zijn, en wij zijn niet verwonderd over de beleefdheid, waarmee onze goede bondgenooten ons de voorkeur toegestaan hebben; ook is het weder dit jaar slecht. Al zijn wij het met Ibrahim eens, zijn wij het niet met Bolus; er is toch wel wat te wagen bij eene expeditie ter zee; of gaat de inschikkelijkheid onzer bondgenooten zoo ver, dat zij voor onze terugkomst borg blijven? Wanneer men niet de sterkste op eeningelement is, geraakt men ligt in handen van hem die er het gebied woert; in dit opzigt, mogen wij wel gekoor staan aan de opregtheid van Englands teydenheid; maar wij behoorden van de duurzaamheid dezer goede gezindheid verzekerd te wezen. Zeventien duizend man in Morea te blokkeren, eene vloot te vernielen, de zaak der Turken en van den pacha van Egypte onder zijne bescherming te nemen, en eene mededringende natiën voor altijd bij die volken in ongunst te brengen; dit alles schijnt ons vrij aanlokkelijk voor het Britsche kabinet. Men besteedt zijn geld slecht; dunkt ons, wanneer men zich aan dergelyk gevaar blootstelt. — En nu hebben wij deze expeditie nog maar beschouwd in opzigt tot eene der mogendheden, welke daarbij belang hebben. De gesteldheid, waarin zij daardoor met Oostenrijk en Rusland zullen komen, schijnt ons niet gunstiger toe. Zij zijn gewis betel gelegen den vijand, om zich te voorzien bij eene deeling, waartoe men zoo ligt zal kunnen zegen, dat wij aanleiding hebben gegeven. De tegenwoordige gezindheden beteekenen niets, de diplomatie heeft zoo vele middelen en de gebeurtenissen werken zoo spoedig mede om de gedaante der dingen te veranderen! »

De Constitutionnel zegt daarop het volgende: « Zoo vaart dit dagblad uit tegen het besluit, door de ministers genomen, om de ongunstige Christenen van Griekenland te hulp te komen. Het wenscht den goeden tijd terug, toen de heer de Villèle, die in het stuk van beschaving slechts Jezuiten en Ottomanskende, Fransche officieren naar Egypte zond, om de barbaren behulpzaam te zijn, die een land verwoesten, hetwelk daarom in 't oog der nieuwe Wandalen strafwaardig is, wijl het de bakermat was der kunsten en wetenschappen, en die alle christenen ombrengen, die niet goed om te verkoopen zijn. »

— In het Engelsche dagblad de Morning Herald, hetwelk gelijke begunselen aankleeft, als dat van den gewezen minister de Villèle, leest men het volgende: « In het Hoogerhuis zijn lange en fraaie redevoeringen gehouden over de gematigdheid van den Keizer van Rusland, die zich

